॥श्रीः॥

॥ गुर्वष्टकम् ॥

शरीरं सुरूपं तथा वा कलत्रं
यशश्चारु चित्रं धनं मेरुतुल्यम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥१॥

कलत्रं धनं पुत्रपौत्रादिसर्वं
गृहं बान्धवाः सर्वमेतद्धि जातम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥२॥

षडङ्गादिवेदो मुखे शास्त्रविद्या
कवित्वादिगद्यं सुपद्यं करोति ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥३॥

विदेशेषु मान्यः स्वदेशेषु धन्यः
सदाचारवृत्तेषु मत्तो न चान्यः ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥४॥

क्षमामण्डले भूपभूपालवृन्दैः
सदा सेवितं यस्य पादारविन्दम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥५॥

यशो मे गतं दिक्षु दानप्रतापात्
जगद्वस्तु सर्वं करे यत्प्रसादात् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥६॥

॥ gurvaṣṭakam ॥

śarīraṃ surūpaṃ tathā vā kalatraṃ
yaśaścāru citraṃ dhanaṃ merutulyam ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥1॥

kalatraṃ dhanaṃ putrapautrādisarvaṃ
gṛhaṃ bāndhavāḥ sarvametaddhi jātam ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥2॥

ṣaḍaṅgādivedo mukhe śāstravidyā
kavitvādigadyaṃ supadyaṃ karoti ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥3॥

videśeṣu mānyaḥ svadeśeṣu dhanyaḥ
sadācāravṛtteṣu matto na cānyaḥ ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥4॥

kṣamāmaṇḍale bhūpabhūpālavṛndaiḥ
sadā sevitaṃ yasya pādāravindam ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥5॥

yaśo me gataṃ dikṣu dānapratāpāt
jagadvastu sarvaṃ kare yatprasādāt ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥6॥

न भोगे न योगे न वा वाजिराजौ
न कन्तामुखे नैव वित्तेषु चित्तम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥७॥

अरण्ये न वा स्वस्य गेहे न कार्ये
न देहे मनो वर्तते मे त्वनर्घ्ये ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥८॥

गुरोरष्टकं यः पठेत् पुण्यदेही
यतिर्भूपतिर्ब्रह्मचारी च गेही ।
लमेद्वाच्छितार्थं पदं ब्रह्मसंज्ञं
गुरोरुक्तवाक्ये मनो यस्य लग्नम् ॥९॥

॥ इति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचितं गुर्वष्टकं सम्पूर्णम् ॥

na bhoge na yoge na vā vājirājau
na kantāmukhe naiva vitteṣu cittam ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥7॥

araṇye na vā svasya gehe na kārye
na dehe mano vartate me tvanardhye ।
manaścenna lagnaṃ guroraṅghripadme
tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kiṃ tataḥ kim ॥8॥

guroraṣṭakaṃ yaḥ paṭhet puṇyadehī
yatirbhūpatirbrahmacārī ca gehī ।
lamedvācchitārthaṃ padaṃ brahmasaṃjñaṃ
gururuktavākye mano yasya lagnam ॥9॥

॥ iti śrīmacchaṅkarācāryaviracitaṃ gurvaṣṭakaṃ sampūrṇam ॥